

แชมป์โลกรับราชการแล้วแต่คนไทยยังตงงาน

written by Adithep Chanthet | กันยายน 27, 2017

โดยบุรพา เล็กลั่นงาม

กรณี “ศรีสะเกษ นครหลวงโปรโมชั่น” นักมวยสากลอาชีพ แชมป์โลกรุ่นซูเปอร์ฟลายเวท สภามวยโลก ได้เป็นสลิปตำรวจตรีอาจจะป็นข่าวธรรมดา แต่สามารถฉายภาพของระบบราชการที่ไม่ตอบสนองสังคมไทยมาเป็นเวลานาน

เมื่อวันที่ 25 ก.ย. ที่ผ่านมา ที่ห้องประชุมตำรวจภูธรจังหวัดศรีสะเกษ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ [พล.ต.ต.สุระเดช เต๋นธรรม](#) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดศรีสะเกษ ให้นายวิศศักดิ์ศิลป์ วังเอก หรือ ศรีสะเกษ นครหลวงโปรโมชั่น เข้าพบเพื่อรายงานตัวพร้อมประดับยศสิบตำรวจตรี ซึ่งเท่ากับว่าเจ้าแหลม ศรีสะเกษ ได้เป็นข้าราชการตำรวจจากการเปิดรับสมัครเป็นกรณีพิเศษ

ศรีสะเกษ นครหลวงโปรโมชั่น นักมวยแชมป์โลก ได้เป็นข้าราชการตำรวจตามที่หวัง โดยถูกผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษจากการแต่งกายผิดระเบียบ ภาพจากมติชนทีวี

ความพยายามผลักดันเจ้าแหลมให้เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ เกิดขึ้นตั้งแต่เดือนมีนาคม ที่ผ่านมา หลังศรีสะเกษคว้า

แชมป์โลก [นางหนูรัตน์ ว่างเอก](#) แม่ของเจ้าแหลม พุดผ่านสื่อไปถึงพล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ว่าอยากขอให้เจ้าศรีสะเกษได้เข้ารับราชการเป็นตำรวจ เพราะศรีสะเกษชอบตำรวจและอยากเป็นตำรวจมาก

ขณะที่นายเจียมศักดิ์ ว่างเอก พ่อของแชมป์โลก กล่าวว่า ลูกชายได้ผ่านความยากลำบากมานานหลายปี ตั้งแต่เริ่มชกมวยจนย่างเข้าสู่วัยรุ่น ไปทำงานเป็น รมภ. เป็นพ่อบ้านทำความสะอาดเก็บขยะในห้างสรรพสินค้า และเรียนนการศึกษานอกโรงเรียน จนจบชั้น ม.6

ผลตอบแทนที่ศรีสะเกษได้รับไม่ใช่เรื่องใหม่หรือเรื่องผิดปกติเนื่องจาก [นักกีฬา](#) ที่ประสบความสำเร็จมักได้เป็นข้าราชการ อาทิ สมรักษ์ คำสิงห์, สืบศักดิ์ ผันสืบ ฯลฯ

แต่เมื่อพิจารณาถึงค่านิยมการรับราชการก็มีผลสำรวจและบทความ ระบุว่า สาเหตุอันดับแรกของความต้องการเป็นข้าราชการคือ [การมีความมั่นคงในการทำงาน](#) ซึ่งรวมถึง [การมีสวัสดิการและการมีบำเหน็จบำนาญ](#) ทำให้สันนิษฐานได้ว่านักกีฬาหลายคนคงอยากเป็นข้าราชการเพราะเหตุนี้ จึงทำให้ [สมาคมกีฬา](#) ต้องผลักดันให้นักกีฬาทีมชาติเป็นข้าราชการ

ถ้าสาเหตุของการเป็นข้าราชการเกิดจากความต้องการมีอาชีพการงานที่มั่นคงก็จะทำให้ผู้ที่ต้องการเป็นข้าราชการมองข้ามหน้าที่หลักของข้าราชการนั่นคือ การทำงานบริการประชาชน หรือการทำงานรับใช้ประชาชน เนื่องจากโดยหลักการข้าราชการคือลูกจ้างของรัฐบาล รัฐบาลมีหน้าที่ในกิจการสาธารณะซึ่งก็คือกิจการที่ทำเพื่อส่วนรวม อีกทั้งรายได้ของรัฐบาลมาจากการเก็บภาษีจากประชาชน จึงไม่ผิดถ้าจะบอกว่าข้าราชการคือผู้ที่ถูกประชาชนจ้างมาทำงาน

แล้วทำไมค่านิยมการรับราชการจึงยังมีอยู่อย่างต่อเนื่อง ทั้งที่ [ปัญหาของประชาชน](#) ในเวลานี้โดยเฉพาะเรื่องปากท้องเป็นปัญหาใหญ่อย่างยิ่ง การเป็นข้าราชการจึงต้องทำงานหนักตามไปด้วยเพื่อแก้ไขปัญหาของประชาชนให้ตรงจุดเพื่อให้ประชาชนพึงพอใจ

นั่นคงเป็นเพราะโครงสร้างของระบบราชการไทยที่เป็นระบบรวมศูนย์ทำให้ราชการส่วนกลาง และราชการส่วนภูมิภาคซึ่งเป็นข้าราชการส่วนใหญ่ไม่มีติดโยงกับประชาชน ข้าราชการจึงต้องทำงานเพื่อตอบสนองผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

ผลสำรวจ [กำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน ปี 2558](#) ระบุว่า มีข้าราชการประจำ จำนวน 1.29 ล้านคน สังกัดราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ร้อยละ 83.84 และสังกัดราชการ บริหารส่วนท้องถิ่นร้อยละ 16.16

จริงอยู่ในยุคที่มีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง เราอาจพบเห็นรัฐบาลบริหารงานและควบคุมข้าราชการได้ แต่รัฐบาลก็สามารถควบคุมข้าราชการได้เฉพาะข้าราชการระดับสูงเท่านั้น (ตั้งแต่อธิบดีขึ้นไปหรือเทียบเท่า) ข้าราชการในระดับล่างนั้นก็อยู่ภายใต้การบริการงานและการควบคุมกันเองของข้าราชการ

ทางออกหนึ่งเพื่อให้ข้าราชการทำงานให้ประชาชนคือ ต้องปฏิรูประบบราชการโดยลดขนาดของราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคลง และขยายขนาดของข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยส่วนกลางและส่วนภูมิภาคต้องถ่ายโอนกำลังคนงบประมาณ และอำนาจตามกฎหมาย ให้แก่ส่วนท้องถิ่น

ที่เสนอให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีขนาดใหญ่ขึ้นเนื่องจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่ในพื้นที่โดยตรงและถูกควบคุมโดยผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน ข้าราชการส่วนท้องถิ่นจึงต้องทำงานเพื่อตอบสนองผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชนอีกต่อหนึ่ง

การคัดเลือกบุคคลเข้ามารับราชการก็ย่อมจะต้องคัดเลือกบุคคลที่ตั้งใจเข้ามาทำงานให้ประชาชน หาใช่ทำให้ระบบราชการเป็นสถานที่รองรับผู้ที่ต้องการมีความมั่นคงในการทำงาน ส่วนจะเปิดรับนักกีฬาเข้ารับราชการเป็นกรณีพิเศษหรือไม่ ก็ขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสภาท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนเป็นผู้พิจารณาออกข้อบังคับ

เกี่ยวกับการรับนักกีฬาเข้ารับราชการยังแสดงให้เห็นถึง “การว่างงานแอบแฝง” หรือ การมีตำแหน่งแต่ไม่ได้ทำงานจริง ถ้าตำแหน่งราชการของหน่วยงานต่างๆ ถูกออกแบบมาให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่ การที่ขาดคนทำงานในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งอย่างถาวร หรืออย่างน้อยก็จนกว่านักกีฬานั้นจะเลิกเล่นกีฬาแล้วมารับราชการได้จริง ก็ย่อมทำให้การทำงานของหน่วยงานนั้นด้อยประสิทธิภาพลงไป ซึ่งผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงก็คือประชาชน

กรณีของศรีสะเกษนอกจากการได้เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว ยังมีคำถามอีกว่าก่อนที่นายวิศักดิ์ศิลป์ ว่างเอก จะเข้าสู่วงการหมัดมวย เพราะเหตุใดเขาถึงต้องดิ้นรนในการหางานทำถึงขนาดนั้น จริงอยู่แม้ปัญหานี้จะหมดไปแล้วจากการเป็นแชมป์โลก แต่ยังมีบุคคลอื่นที่ต้องประสบชะตากรรมเดียวกับศรีสะเกษก่อนจะมีเข็มขัดแชมป์โลกอีกสักเท่าไรแล้วคนเหล่านั้นแก้ปัญหาชีวิตอย่างไร

สถานการณ์ดังกล่าวนำไปสู่คำถามว่า รัฐบาลดำเนินการอย่างไรต่อกรณีการว่างงานของประชาชน [พล.อ.ประยุทธ์](#) พูดถึงกรณีนี้เมื่อวันที่ 25 ก.ย. 2560 ว่า มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรเหมือนกัน ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาไม่มีงานทำถึง ร้อยละ 40 เพราะมหาวิทยาลัยไม่คำนึงถึงความต้องการของตลาด จึงต้องคิดเป้าหมายใหม่ อย่าคิดว่าสอนแล้วให้จบปริญญา

คำพูดของนายกรัฐมนตรี ดูเหมือนจะซ้ำกับคำพูดเมื่อปีที่แล้ว เมื่อวันที่ 11 ก.ค. 2559 พล.อ.ประยุทธ์ [กล่าวถึงปัญหาการเลิกจ้างคนงาน](#) โดยระบุว่า คนงานจะต้องถูกเลิกจ้างไปเรื่อยๆ เพราะมีการเปลี่ยนเครื่องจักรและเทคโนโลยี พร้อมทั้งคำถามถึงการเตรียมความพร้อมของรัฐบาลที่ผ่านมาในเรื่องการศึกษาที่ผลิตคนไม่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

เท่านั้นยังไม่พอ ย้อนกลับไปเมื่อ 2 ปีก่อน [เมื่อวันที่ 26 พ.ค. 2558](#) พล.อ.ประยุทธ์ กล่าวถึงการยกระดับความรู้และฝีมือแรงงานว่า ให้เน้นไปที่ภาคการท่องเที่ยวและบริการ โดยมัคคุเทศก์ที่มีความสามารถในภาษาที่ 3 กำลัง

ขาดแคลนหนัก สถาบันการศึกษาจึงควรผลิตนักศึกษาที่มีคุณภาพ ไม่ใช่แค่ทุกคนมีใบปริญญาแต่ไม่มีงานทำ

จึงเห็นได้ว่าคำพูดของนายกรัฐมนตรีเปรียบเหมือนแผ่นเสียงตกร่อง และถ้านับจนถึงปีนี้ก็เข้าสู่ปีที่ 3 ของการปกครองประเทศโดยคณะรัฐประหารแล้ว เพราะเหตุใดรัฐบาลนี้จึงไม่แก้ไขปัญหาการผลิตบุคลากรไม่ตรงกับตำแหน่งงานและการว่างงานให้เห็นเป็นรูปธรรมมากกว่ากล่าวโทษบุคคลอื่นอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 3 ปี

ฉะนั้นการรับนักกีฬาเข้ารับราชการจึงไม่ใช่แค่เรื่องของการปูนบำเหน็จให้กับผู้ที่ทำคุณงามความดีให้แก่ประเทศชาติ แต่ทำให้เกิดคำถามต่อการบริหารราชการในภาพรวมว่าระบบราชการไทยมุ่งตอบสนองต่อความต้องการประชาชนซึ่งคือนายจ้างของข้าราชการมากน้อยขนาดไหน และรัฐบาลที่ไม่ได้มาจากประชาชนมีความรับผิดชอบและมีความสามารถหรือไม่ ในการแก้ไขปัญหาการว่างงาน